

De evangeliën zijn geschreven om het geloof in de verrijzenis van Jezus te verkondigen en te voeden. Lucas laat Jezus zelf vertellen wat dat betekent. Jezus vertelt een parabel, een verhaal dat een eigen inhoud heeft, maar eigenlijk iets anders wil vertellen. Deze parabel is een echt verrijzenisverhaal.

Twee groepen mensen

Tollenaars en zondaars komen Jezus opzoeken. Ze zijn mensen aan de rand van de joodse samenleving. Ze hebben geen rechten, maar Jezus ontvangt hen en eet met hen. En zij luisteren naar Hem. Luisteren was belangrijk voor een Jood. Elke dag begon hij meermaals zijn gebed met "Luister, Israël: de HEER, onze God, de HEER is de enige! Heb daarom de HEER, uw God, lief met hart en ziel en met inzet van al uw krachten." (Deuteronomium 6, 4-5)

Farizeeën en schriftgeleerden morren omwille van Jezus' houding. Zij wilden geen contact met tollenaars en zondaars, zelfs niet om hen te bekeren. Immers wie zich wou bekeren moest zoveel boete doen en zoveel goed maken, dat een mensenleven daartoe niet volstond. Daarom zeiden ze: "alleen God kan zonden vergeven!" (Marcus 2, 7) Zij ergeren zich: 'Die man ontvangt zondaars en eet met hen.'

De jongste zoon

De jongste zoon zegt tegen zijn vader: "Vader, geef mij het deel van uw bezit waarop ik recht heb." Dat was niet echt gebruikelijk. Een zoon kon zijn erfenis krijgen vóór de dood van zijn vader als hij een huis wou bouwen. Dan moest hij het huis van zijn vader verlaten en had hij verder geen rechten meer als zoon. Deze zoon reist af naar een ver land, leidt een losbandig leven en verkwist alles.

Een ver land, dat is dus bij 'heidenen'. Een gruwel voor *Farizeeën en schriftgeleerden*. Zijn leven wordt *losbandig* genoemd, letterlijk: 'heilloos', verloren, dood. En hij 'verkwist' zijn bezit. Lucas gebruikt dit werkwoord op drie plaatsen: hier en nog tweemaal om te zeggen hoe God zijn goede gaven overvloedig uitdeelt. Getroffen door honger en gebrek gaat hij *varkens hoeden*. De gruwel wordt steeds groter voor morrende toehoorders.

Toen kwam hij tot zichzelf. Hij keert terug naar zijn vader om te vragen of hij daar als dagloner mag werken. Dan zou hij eten in overvloed hebben. Hij heeft de ontmoeting met zijn vader goed voorbereid: 'Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u, ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden; behandel mij als een van uw dagloners.' Dat zou hij zeggen.

Wat is zijn motief om terug te keren? In elk geval de honger. Is het een waarachtige bekering? Dat is niet eens duidelijk.

De vader

Zijn vader ziet hem in de verte aankomen. Letterlijk: hij ziet hem terwijl hij nog ver is. Ver in afstand en ook ver in levenswijze. Zijn vader is hem steeds als zijn zoon in het hart blijven dragen. Hij laat de jongste zoon niet eens uitspreken; hij vraagt geen uitleg; hij stelt geen voorwaarden. Met het mooiste gewaad, een ring en sandalen, erkent hij hem als zijn zoon, los van de juridische gevolgen van zijn vertrek. 'Laten we eten en feestvieren, want deze zoon van mij was dood en is weer tot leven gekomen, hij was verloren en is teruggevonden.'

De oudste zoon

De oudste zoon ziet het anders. Hij gaat niet naar zijn vader, maar vraagt uitleg aan een van de knechten. En hij mort. Maar net als bij de jongste zoon gaat de vader naar hem toe. De relatie is grondig verstoord. De oudste spreekt niet over 'mijn broer', maar over *die zoon van u*. Blijkbaar beseft hij niet hoe goed de band met zijn vader was. Zijn vader nodigt hem uit om *feest te vieren en blij te zijn, want je broer was dood en is weer tot leven gekomen. Hij was verloren en is teruggevonden*.

De parabel vertelt niet hoe het verder gaat. Wat doet de oudste zoon? We worden uitgenodigd om daar over na te denken: wat nu?

Feest

Herkennen *tollenaars en zondaars* zich in de jongste zoon? Herkennen *Farizeeën en schriftgeleerden* zich in de oudste zoon? In wie herkennen wij ons, de lezers van vandaag? In allebei misschien?

De parabel wil meer vertellen dan de inhoud van het verhaal. De Vader, God, ziet ieder van ons en Hij ziet ons graag, of we ver van Hem zijn, of altijd dichtbij. Hij vraagt ons geen uitleg. Hij stelt geen voorwaarden. Hij is blij als we ons naar Hem toekeren. En tot ieder van ons zegt Hij: "laten we feest vieren en blij zijn. Ook al was je dood, je wordt weer levend. Ook al was je verloren, ik vind jou terug."

Zo verkondigt Jezus zijn geloof in de verrijzenis met een parabel.

God, Vader,
Gij kent ons door en door.
Gij ziet ons
als wij leven zoals de jongste zoon.
Gij ziet ons
als wij ons gedragen als de oudste.
Gij ziet ons en houdt van ons
als wij dicht bij U zijn,
en ook als wij ver weg zijn.

Als wij naar U komen
vraagt Gij geen uitleg
en stelt Gij geen voorwaarden.

Gij zij blij met ieder van ons
en Gij nodigt ons uit
voor het feest van het leven.

Als wij dood zijn,
brengt Gij ons weer tot leven.
Als we verloren zijn,
vindt Gij ons telkens terug.

Wij danken U daarvoor,
God, Vader van het leven,
Vader van óns leven.

Amen.

Schilderij:
Yuko Matsuoka: *Op de weg naar Emmaüs*
(2011)

In het Licht van Gods Woord

Feest !

Alle tollenaars en zondaars
kwamen hem opzoeken
om naar hem te luisteren.
Maar zowel de Farizeeën
als de schriftgeleerden
zeiden morrend tegen elkaar:
'Die man ontvangt zondaars en eet met hen.'

Vervolgens zei hij:
'Iemand had twee zonen.
De jongste van hen zei tegen zijn vader:
"Vader, geef mij het deel van uw bezit
waarop ik recht heb."
De vader verdeelde zijn vermogen onder hen.

a enkele dagen verzilverde de jongste zoon
zijn bezit en reisde af naar een ver land,
waar hij een losbandig leven leidde
en zijn vermogen verkwistte.
Toen hij alles had uitgegeven,
werd dat land getroffen
door een zware hongersnood,
en begon hij gebrek te lijden.
Hij vroeg om werk
bij een van de inwoners van dat land,
die hem op het veld zijn varkens liet hoeden.
Hij had graag zijn maag willen vullen
met de peulen die de varkens te eten kregen,
maar niemand gaf ze hem.

Toen kwam hij tot zichzelf en dacht:
De dagloners van mijn vader
hebben eten in overvloed,
en ik kom hier om van de honger.
Ik zal naar mijn vader gaan
en tegen hem zeggen:
"Vader, ik heb gezondigd
tegen de hemel en tegen u,
ik ben het niet meer waard
uw zoon genoemd te worden;
behandel mij als een van uw dagloners."

Hij vertrok meteen
en ging op weg naar zijn vader.

Zijn vader zag hem in de verte
al aankomen.
Hij kreeg medelijden
en rende op zijn zoon af,
viel hem om de hals en kustte hem.
"Vader," zei zijn zoon tegen hem,
"ik heb gezondigd
tegen de hemel en tegen u,
ik ben het niet meer waard
uw zoon genoemd te worden."
Maar de vader zei tegen zijn knechten:
"Haal vlug het mooiste gewaad
en trek het hem aan,
doe hem een ring aan zijn vinger
en geef hem sandalen.
Breng het gemeste kalf en slacht het.
Laten we eten en feestvieren,
want deze zoon van mij was dood
en is weer tot leven gekomen,
hij was verloren en is teruggevonden."
En ze begonnen feest te vieren.

De oudste zoon was op het veld.
Toen hij naar huis ging en al dichtbij was,
hoorde hij muziek en gedans.
Hij riep een van de knechten bij zich
en vroeg wat dat te betekenen had.
De knecht zei tegen hem:
"Uw broer is thuisgekomen,
en uw vader heeft
het gemeste kalf geslacht
omdat hij hem gezond en wel
heeft teruggekregen."
Hij werd woedend en wilde niet naar
binnen gaan,
maar zijn vader kwam naar buiten
en trachtte hem te bedaren.
Hij zei tegen zijn vader:
"Al jarenlang werk ik voor u

en nooit ben ik u ongehoorzaam geweest
als u mij iets opdroeg, en u hebt mij zelfs
nooit een geitenbokje gegeven
om met mijn vrienden feest te vieren.
Maar nu die zoon van u is thuisgekomen
die uw vermogen heeft verkwanseld
aan de hoeren,
hebt u voor hem
het gemeste kalf geslacht."
Zijn vader zei tegen hem:
"Mijn jongen, jij bent altijd bij me,
en alles wat van mij is, is van jou.
Maar we konden toch niet anders dan
feestvieren en blij zijn,
want je broer was dood
en is weer tot leven gekomen.
Hij was verloren en is teruggevonden."

Lucas 15, 1-2.11-32